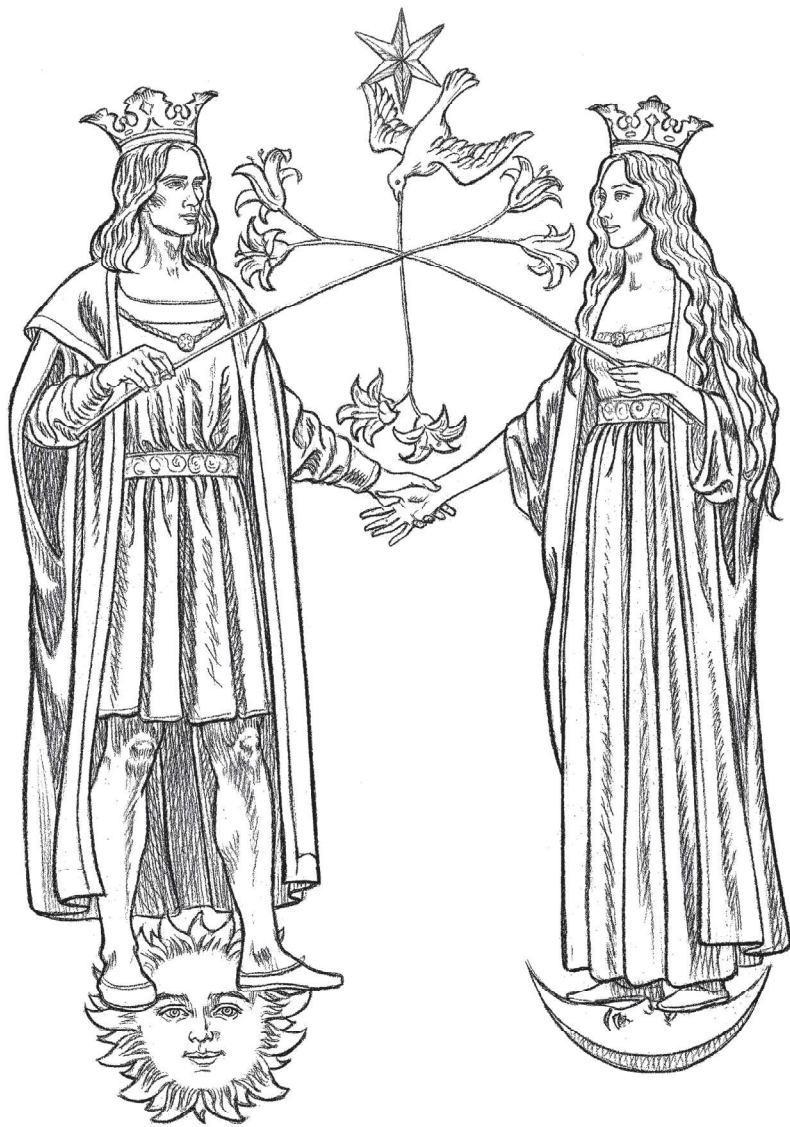

*Leisk man pagaliau žvelgti toliau,
Daug toliau – į save patį.**

Oskaras Milašius, „Žmogus“

* Vertė Valdas Petrauskas.

I

Aušros Vartai I

(2022 04 10)

Gimiau per Verbų sekmadienį.

Kol kas esu

tik žodžių vartai.

Vis dar.

Aušros Vartai II

(2023 04 15)

39 laipteliai
iki Stebuklo.

„Moteriai buvo duoti
du didžiojo
erelio sparnai“*,

bet ji kantriai laukia
nuolankiai juos suglaudusi
kitoje drobės pusėje.

Restauratoriai užgydė
šūviu prakiurdytą
sidabro drabužį.

Plačios rankovės
slepia šarvus.

Karžygė Mergele
už neperšaukamo stiklo,

kuriame atsispindi
palaiminto miesto dangus.

* Apr. 12, 14.

Ir aš
jame atspindžiu.

Vis sužeidžiama,
bet išgydoma.
Apsaugota.

Atidengimas

Kas per vėtra
nusiaubė šį miestą?

Tik balta, paprasta,
niekuo neišsiskirianti

plunksna nesiblaškydama
perrėžė vėjus ir palietė žemę.

Ugnys suplisko.

Man pažadėtojo kaulai
iš to laužo gieda gyvenimą.

Žvelk, laiko šilkas nuslydo
nuo tikrovės kūno.

Aikštė tuščia.

Nėra kam įteikti gėlių ir
padėkos rašto skulptoriui.

Tik plakatų draiskanos
plaikstosi gatvėmis:

suploja viena su kita
prasilenkdamos gūsyje.

Visa jau įvykę yra:
šio žemėlapio tikrovė –

už pusę kainos
rodomas filmas.

Esame vieninteliai
įsigiję bilietus į šį seansą

nuogame kambary,
kurio sienos atgyja vaizdais:

dabartis, praeitis, ateitis.
Pakėlusi šydą amžinybė šypsosi.

Kambary, kurio
lubomis plaukia debesys,

mūsų oda iš veidrodžių.
Apsirengiame žvaigždėmis.

Čia esame tik mes:

Apšviesti.
Spindintys.
Atsispindintys.

Stebuklo!

Lapkričio pradžia.
Brėkšta sekmadienis.

Katedros aikštėje purpteli
šlavėjo išbaidytas
balandžių pulkas.

Kokie panašūs į mus!
Tik išvaikytiems jiems
nereikia tempti nešulių

su trijų dienų
maisto daviniu.

Per patį vidurį – plati bala –
miesto bokštų veidrodis.

Tarp jų supasi baltas
plunksnos pūsmėnulis.

Esu apsvilkusi
neperpučiamą
pūkinę striukę.

Išėjau tik trumpam –
be kuprinės ir pirštinių.
Rankos – kišenėse.

Laukdama Tavęs
atidžiai stebiu

plunksnos kelionę
ir turistų grupelę.

Vienas po kito
jie užsimerkia ir sukasi

pagal laikrodžio rodyklę
ant STEBUKLO plytelės.

Tuomet dažnas
atlošia galvą dangop
ir šypsosi.

Nors ir nežino,
kurį krantą pasieks
plunksnos laivelis.